

HOGYAN HALLJUK MEG AZ ÚR HANGJÁT?

Varga István élőben elhangzott tanításának nyers szövege
Budapest, 2024. november 03.

Ma is egy nagyon izgalmas, örökzöld témát hoztam, mert az Isten Igéje az örök. Bármit tanulunk a Bibliából, az mindig örökzöld, de egy olyan fontos dolgot hoztam, ami kulcsfontosságú, ami meghatározó minden ember életében és nemcsak az emberek életében, hanem a népek, nemzetek életében is. Az, hogy meghalljuk-e Isten hangját és hogyan tudjuk meghallani Isten hangját? Ezzel kapcsolatban írtam ki igeverseket és meg fogjuk nézni, hogy mit mond erről a Biblia. A mai üzenet címe: *Hogyan halljuk meg az Úr hangját?*

Nézzük, hogy milyen témákat fogunk érinteni ebben a mai üzenetben. Azt szeretném különösen kihangsúlyozni, hogy igen, Isten személyesen beszél mindannyiunkkal és fontos, hogy meghalljuk az Ő szavát. Nagyon fontos az, hogy Isten vezetése alatt legyünk, mert a Biblia szerint az ember nem ura a saját életének és Isten irányítása szükséges az áldott élethez. Egyszerűen azért, mert az embernek nincs meg az a képessége, hogy előre lássa a jövőt.

Aztán meg fogjuk nézni, hogy mitől függ az, hogy meghalljuk Istent, vagy nem. Itt különösen a szívünk állapotáról szeretnék néhány szót szólni és azt, hogy hogyan keressük Istent, hogyan keressük az Ő hangját, a Vele való kapcsolatot. A mi elhívásunk az elhívás az Istennel való közösségre, hiszen amikor Ő megteremtette az embert, akkor a Vele való közösségre teremtette, de amikor a bűn miatt Isten és az ember elszakadt, akkor az ember a gonosz hatalma alá került. A bűn és a halál szellemi törvénye alá és ez sok mindent megváltoztatott az egész világon, megváltoztatta az Isten és az ember közötti kapcsolatot is. Olvassuk a Bibliában, hogy Ádám az Úrral a kertben sétálgatott, beszélgettek és volt egy kapcsolat, volt egy kommunikáció. Az életünk meghatározó része, ha pogány, ha hívó ember, az Istennel való kapcsolat. Teljesen meghatározó, hiszen az Ézsaiás könyve írja:

Ézsaiás 1,19.

19. Ha hajlandók és engedelmesek lesztok, e föld javaival éltek;

Tehát az ember nem tud ura lenni a saját életének, nem mindenható, már csak azért sem, mert nem tudja a jövőt. A sátán sem tudja a jövőt. A saját jövőjét azt tudja, mert meg van írva. Egyébként nem tudja a jövőt. Nem tudja, hogy mi fog következni az elkövetkezendő időszakra, azért a bővülködésünket, az életben való sikereinket nagy mértékben határozza meg az, hogy meghalljuk-e Isten hangját, meghalljuk-e Isten vezetését és megtesszük-e, ami Isten szerint elrendelt és ami a számunkra a legjobb. Azt hiszem, hogy az nem kérdés és nem kétség egyikünk számára sem, hogy Isten a legjobbat akarja az Ő népe számára, a legjobbat akarja az ember számára. Ő az embert megvásárolta, a legdrágábbat, az Úr Jézust adta értünk.

Ha megnézzük az Ószövetséget, most egy kicsit messzebből indulnék, hogy milyen tragédiákat okozott Isten népének az életében, amikor vagy nem hallotta meg Isten hangját, vagy nem követte azt. Úgyhogy egy kicsit most ószövetségezni fogunk, egy kis történelmi felvezetés, egy kis történelmi háttér, hogy lássuk, hogy mennyire komoly dolog magának az emberiségnek a szempontjából, az üdvtörténelem szempontjából és mennyire fontos ez az egyéni életünkben.

Izraelnek igazából két-három nagy tragédiája volt az üdvtörténelem során, tehát az ószövetségben. Most nem az újszövetségi időkről, a holokausztról beszélek, nyilván az is egy hatalmas tragédia volt, de most az ószövetséget vizsgáljuk. Az első 922-ben Krisztus előtt történt, amikor Roboám és Jeroboám királysága alatt kettészakadt Salamon után a királyság. Lett egy északi rész, fölül lett tíz törzs és maradt Júda, ott pedig Júda és a Benjamin törzse. Efraimot nevezik Izraelnek is, az az északi rész és így kettészakadt az ország. Ez olyan 922 környékén Krisztus előtt, akkorra teszik.

Aztán azt követően lett még egy hatalmas tragédia Izrael népének életében, és ezt majd mindjárt meg fogjuk nézni az Ézsaiásban. Krisztus előtt 711-ben, tehát kb. 200 évvel később történt ez a nagy nemzeti tragédia, amikor gyakorlatilag a tíz törzs megsemmisült, az asszírok elhurcolták a

Tigrisen túlra és helyükbe, ezt már többször is talán említettem, pogány népeket telepítettek be és így lett Samária. Ez ilyen félpogány sőt, maradtak ott azért zsidók, nem mindenkit vittek el, meghagyták a földműveseket, egy-két embert meghagytak. A teljes megsemmisítés az, amikor elhurcolják onnan az embereket. Először a főemberekkel kezdik, aztán a köznéppel, ha a hierarchiát nézzük, és talán hagytak ott valamennyi embert, de ez egy óriási tragédia volt. A samáriaiakat ezért nem szerették, mert az egy pogány nép volt, de mivel akkortájt hittek az idegen istenekben, hogy minden helynek megvan a saját istene és nem jól mentek a dolgaik a pogány népeknek a volt Izrael területén, ezért úgy döntöttek, kérték az asszír királyt, hogy küldjenek nekik izraeli papokat, akik megtanítyák az izraeliek vallására őket és ez így is történt. A király küldött papokat és felvették a zsidó vallást a samáriaiak, az odahurcolt nép. Persze azért megtartották a saját pogány szokásaikat, ezért nem igazán kedvelte egymást Júda és Samária népe, hiszen látjuk a Bibliában a Jézus korában lévő ellentéteket. Amikor olvasod ezeket, tudjad hova tenni, úgyhogy ezek az információk talán segítenek ebben.

Az Ésaías 6-ban olvassuk, Ésaías prófétának az elhívásáról van szó. Ésaías próféta 750-ben Krisztus előtt élt, akkor már az asszírok voltak uralmon. Tehát 910-től kezdődött el az Asszír Birodalom, az ország kettészakadása után olyan tíz évvel, ami fenyegetést jelentett Izrael népére és Júda népére is, hiszen ez egy hódító nép volt. Egy kegyetlen nép volt és meghódította a környező birodalmakat.

Ésaías Isten elküldte prófétának és, hogy pontosan miért küldte el, olvassuk az Ésaías 6,9-ben:

Ésaías 6,9–10.

9. És monda: Menj, és mondd ezt e népnek: Hallván halljatok és ne értsetek, s látván lássatok és ne ismerjete;

10. Kövérítsd meg e nép szívét, és füleit dugd be, és szemeit kend be: ne lásson szemeivel, ne halljon füleivel, ne értsen szívével, hogy meg ne térjen, és meg ne gyógyuljon.

Az ember felteszi a kérdést: Isten tényleg ezért küldte el Ésaías prófétát, hogy az emberek ne hallják meg Isten szavát, meg, hogy ne értsenek? Nem, hanem éppen arról szól a történet, hogy Isten pontosan elmondta Ésaíasnak, hogy milyen kemény nyakú néphez küldi őt. Nem akarják meghallani Isten hangját, nem akarják meghallani Isten vezetését. Azt azért tisztázzuk mindjárt az elején, hogy az ószövetségben az emberhez, a közemberhez nem szólt közvetlenül Isten, legalábbis ritkán. Nem volt egy állandó kapcsolat, hanem a papokon, a királyokon, prófétákon keresztül kommunikált Isten a népével. Az új szövetségben Krisztus után ez megváltozott a Szent Szellem kitöltésével, de nem szaladok előre, majd ezt ott meg fogjuk nézni.

Tehát Isten prófétákat küldött a királyhoz, prófétát küldött a nép vezetőihez, hogy ha meghallják Isten hangját, ha engedelmesek lesznek, mint ahogy az első részben olvastuk az 1,19-ben, akkor Isten meg tudja áldani őket. A nép gyarapodni fog, Izrael népe bővölködni fog. Istennek ez a terve, ez a célja, hogy ha a nép valóban jól képviseli Őt, akkor meg fogja áldani őket és minden népnél különbek lesznek. Egyébként is Izraelnek ez volt a legfőbb elhívása, ez volt a küldetése, hogy Isten dicsősége meglátszódjék rajtuk.

Igen ám, de ez a testvérháború nem egy új találmány, ha most nézzük itt a szomszédunkban lévő háborút, ez már akkor is így volt. Tehát amikor elszakadt a két nép, a két ország, Izrael és Júda – Efraimnak is nevezi néha a Biblia –, akkor ez a két testvérnép nem mindig volt nagyon jó viszonyban egymással, különösen azért nem, mert féltékenység volt közöttük. Tudjuk azt, hogy Jeroboám bálványozó helyeket is állított fel, ahol bálványoknak áldoztak és, hogy ne menjenek le Izraelből, ne menjenek le Jeruzsálembe, tehát Júdába, nehogy a nép szíve elcsábuljon és akkor netán még ott maradnának, ezért bálványozó helyeket állított föl az északi rész és idegen isteneket is imádtak Izraelnek Istene mellett. Ez nyilván hűtlenségnek számít és nagyon nagy bajt hozott a népre.

Jött az asszír fenyegetés és úgy gondolták, amikor nem Isten hangját követi az ember, hanem a saját elképzelését, a saját gondolatait követi az ember, akkor mindig rossz döntéseket hoz. Általában mindig rossz döntéseket hoz. Mi honnan tudunk döntéseket hozni a jövőre vonatkozólag? Onnan,

hogy elkezdünk kalkulálni, elkezdünk a mi kis ismereteinkkel, a mi kis eszünkkel kikalkulálni, hogy minek mi lehet a következménye. Úgy gondolta itt is Efraim, mármint a tíz törzs vezetője, akinek a királya Pékah volt, - mindjárt olvassuk az Ézsaiás hetedik részében, szövetséget kötött Szíriával, Recinnel - és úgy gondolták, hogy akkor belekényszerítik egy háborúba, megtámadják Júdát, odatesznek egy bábkirályt, aki majd úgy táncol, ahogy ők fütyülnek és akkor majd együtt megtámadják az asszír birodalmat. Arra akarták kényszeríteni Júdát, hogy Júda beszálljon egy ilyen háborúba. Akház volt akkor Júda királya.

És valóban meg is történt mindez, nem olvasom végig a teljes történetet, csak egy-két mozzanatot olvasunk belőle. Akház megkérdezte a prófétát, mert annak idején nem volt műhold, nem volt internet, ha valamit meg akartak tudni, hogy mit csinál az ellenség, akkor egy lehetőség volt: a próféta. A király, Akház, megkérdezte a prófétát: „Most mire számítsunk? Vannak-e győzelmi esélyeink, vagy mit kezdünk mi, a kis Júda, ez a két törzs ezzel a hatalmas nagy túlerővel szemben?” És akkor elmondta a próféta, hogy mi Isten terve. Tehát az északi rész, Izrael és Szíria a déli részt, Júdát közösen akarták megtámadni és ezt mondja a próféta:

Ésaiás 7,3-4.

3. És mondá az Úr Ésaiásnak: Menj ki, kérlek, Akház eleibe te és Seár-Jásub fiad, a felső tó csatornájának végéhez, a ruhafestők mezejének útján;

Tehát itt kezdjük. Kapcsolatban az Úrral a próféta volt, Ésaiás próféta.

4. És mondd néki: Vigyázz és légy nyugodt; ne félj! és meg ne lágyuljon szíved e két füstölgő üszögdarab miatt, Recinnek és Szíriának, és Remalja fiának felgerjedett haragja miatt!

Ezt a hatalmas túlerőt két füstölgő üszögdarabnak nevezi. Isten szemében a nagy ellenség, a nagy hatalom mindössze ennyi. Láthatjuk azt, hogy Isten mennyire másképp tekint a dolgokra. Nézzétek meg, hogy mi lett a következménye, hogy mi az, ami Izraelre, a tíz törzsre igazából a csapást okozta? Pontosán az, hogy nem hallgatták meg Isten szavát, nem hallották meg, vagy, hogyha meghallották, nem engedelmeskedtek neki, hanem mentek a saját fejük után. Mihez vezetett ez és mit mondott Isten, hogy ha nem hallgatnak rá? Ötödik rész:

Ésaiás 7,5-6.

5. Mivelhogy gonosz tanácsot tartott ellened Szíria, Efraim és Remalja fia, mondván:

6. Menjünk el Júda ellen, s reszkettessük meg, és kapcsoljuk magunkhoz, és tegyük királlyá benne Tábeal fiát,

Itt Efraim Izrael, a tíz törzset nevezi így.

A királyokat Isten helyezte a trónra, de ők úgy gondolták, hogy Akház nem jó király, aztán később kiderült, hogy valóban nem igazán jó király, de a lényeg az, hogy egy puccsot akartak végrehajtani, de Istennek megvolt erről a véleménye:

Ésaiás 7,7.

7. Így szól az Úr Isten: Nem áll meg és nem léssen ez!

Tehát azt mondja Isten, hogy ez a terv nem fog megállni. Mondta a királynak, hogy maradjon nyugodtan Júda, ne féljen, ne reszkessen, mert Izrael, aki megtámadta őt a szíriai szövetségével, nem lesz sikeres:

Ésaiás 7,8.

8. Mert Szíria feje Damaszkusz, és Damaszkusznak feje Recin, és még hatvanöt esztendő, s megromol Efraim és nép nem léssen.

És most figyelj, itt jött az ítélet!

Tehát azt mondta, hogyha ezt megteszi az északi rész, hogy megtámadja a déli részt, akkor még hatvanöt év és eltűnik a palettáról. Mondta, „Ne aggódj!” Ezt a próféta előre megmondta. Nem telt el annyi idő, mert 711-ben Krisztus előtt, mert ugye a szír-efraimi háború az 936-932-ig tartott, ez négy év volt és végül is eltűnt, III. Szargon elvitte a tíz törzset. Mi vezetett a nemzeti tragédiához? Az, hogy nem hallották meg Isten hangját, nem hallgattak a prófétájára, nem azt tették, amit Isten és ez a vesztüket okozta. Ez nagyon komoly. Eltűntek gyakorlatilag a történelem süllyesztőjében, a déli rész maradt csak meg.

Tehát ez volt az egyik probléma. Az asszír birodalom, bármilyen nagy birodalom volt, előbb-utóbb az is eltűnt. Utána jött a babiloni birodalom. 605-ben, a karkamisi csatában Nabukodonozor legyőzte a szíriaiakat – erről is beszámol a Biblia. Csak egy kicsit ószövetségezünk, mert mindig az Újszövetséget lapozzuk, ami nagyon helyes, de azért nem árt egy kis háttérinformáció. Ekkor halt meg Jósiás király is. Beleavatkozott a politikába és 912-ben Nékó fáraó megölte, aki szintén rossz lóra tett, mert segíteni akarta az asszírokat, hogy az asszírok győzzenek, erre beleavatkozott Jósiás király, aki egy nagyon jó király volt, nagyon jó reformokat hajtott végre, de ő sem hallgatott ez esetben az Úr vezetésére, Megiddó mezején megölte Nékó fáraó. Így halt meg Jósiás király.

Ezután következett a babiloni fogság. 597-ben elvitték az első turnust, elhurcolták, elvitték Joakim királyt, őt már másodszer és megint jött egy nemzeti tragédia. A babiloni király kinevezett egy helytartót, ez volt Sediákiás, Izrael utolsó királya, akinek megmondta, hogy az ítélet az Júda népére is igaz, mert az engedetlenségük miatt fogságba fog menni Júda is. Büntetés következett. Tehát alig telt el néhány száz év, az üdvtörténelem folyamán ez nem olyan hosszú idő és Júda is babiloni fogságba került, szintén engedetlenség miatt. A király is engedetlen volt. Ebben az időben Ezékiel, Abdiás és Jeremiás voltak próféták. Jeremiás könyve, Ezékiel könyve és Abdiás könyve is ebben az időben íródott, ekkor voltak ők próféták. Azt mondta Jeremiás, hogy ne álljatok ellen Babilonnak, mert ez Isten ítélete! De mit csinált Sedákiás király, aki Júda utolsó királya volt? Elkezdett szövetkezni az egyiptomiakkal Babilon ellen. Mi történt? Jött a babiloni király, a gyerekeit a szeme láttára megölték, őt pedig megvakították és gyakorlatilag elhurcolták mindenkit. Aztán még közben megölték Gedalja helytartót is. em engedelmességek annak sem, a végén Jeremiást is elhurcolták és ő is Egyiptomban halt meg.

Most csak tényleg vázlatosan mondtam el, hogy milyen nemzeti tragédiákhoz vezetett az, amikor Isten népe nem azt tette, ami az Isten terve. Nem hallgatta meg a prófétát, nem hallgatta meg azt, amit Isten mondott nekik. Aztán később Babilon is megbukott és 539-ben Círusz, amit szintén Ézsaiás már megprófétált, ő lett a perzsa király és 538-ban pedig kiadta Círusz a rendeletet, hogy a babiloni fogságból hazamehet Isten népe, ahogy azt Isten megígérte nekik. Aztán föl is épült a templom, 520-500-ig épült föl, nagyon sokáig nem építették föl a templomot, de erről is az Ószövetség beszámol.

Tehát ennyi, egy kis előtörténet a mai üzenethez. Most lépünk akkor egyet, hiszen ez az Ószövetség, de aztán eljött Jézus, közben megváltozott a helyzet. Milyen változást hozott Jézus? Mindig, amikor Ószövetséget olvasunk, akkor meg kell nézni, hogy rendben, eddig így volt, de jött Jézus és Jézus eljövetele milyen változásokat okozott? Egyrészt az üdvtörténet során az Isten népe életében, az egész világ életében és az üdvtörténelmi szempontból milyen változásokat hozott? Megváltozott a helyzet, ugyanis az Úr megváltott, megszabadított bennünket úgy, ahogy a Jeremiás 31-ben megígérte, hogy új szövetséget fog kötni Isten az ő népével, vagy az Ezékiel 26-ban is olvassuk, hogy új szívet fogunk kapni és új Szellemet ad belénk Isten. És ezek mind-mind megtörténtek.

Példabeszédek 3,5–7.

5. Bizodalmod legyen az Úrban teljes szívedből; a magad értelmére pedig ne támaszkodjál.

6. Minden útjaidban ismerd el Őt; akkor Ő igazgatja a te útjaidat.

7. Ne légy bölcs a magad ítélete szerint; féld az Urat, és távozz el a gonosztól.

Nagyon fontos dolgokat mond itt az Írás. Azt mondja, hogy teljes elmédből bízz az Úrban és a magad értelmére ne támaszkodjál. De az ember általában a saját értelméből, a saját elgondolásából és a saját elméjéből, vagy a látható fizikai nyomásra, vagy mások véleményére, vagy bármilyen más nyomásra hozza meg a döntéseit. Ez velünk is ugyanígy van. Tehát minden utadban ismerd el Őt, akkor Ő igazgatja a te útjaidat. Azt mondja, hogy ne légy bölcs a te magad ítélete szerint, féld az Urat, távozz el a gonosztól.

Jeremiás 29,11–13.

11. Mert én tudom az én gondolataimat, amelyeket én felőletek gondolok, azt mondja az Úr; békességnek és nem háborúságnak gondolata, hogy kívánatos véget adjak néktek.

Isten békességet akar adni. Ő nem háborúságot tervezett az embernek. Mindegy, hogy ma hol tartasz, nem az a fontos, hanem az a fontos, ami azután jön. Az Írás pedig azt mondja:

12. Akkor segítségre hívtok engem, és elmentek és imádtok engem, és meghallgatlak titeket.

13. És kerestek engem és megtaláltok, mert teljes szívetekből kerestek engem.

Itt miről szól az Írás? Arról, hogy valóban Isten az ítéletét kiárasztotta a babiloni fogság miatt, de kívánatos véget fog adni nekik, vissza fogja őket hozni a fogságból úgy, ahogy azt megígérte. Tehát mit kell csinálni? Akarni kell, vágyani kell rá, nem automatikusan jönnek ezek a dolgok.

Nagyon sokan mondják, hogy én kértem Istentől, de nem kaptam meg. Itt mit ír az Írás? Azt, hogy ezt teljes szívetekből kell kérni. Teljes szívetekből. Valamikor kérünk Istentől és úgy gondolunk, hogy mint a kávéautomata, bedobjuk az érmét, aztán kijön alul a kávé. De egyáltalán nem erről van szó ilyenkor, hanem valóban arról, hogy igenis szívből kell keresni Istent. Itt nagyon fontos az odaszánás.

A Márk evangéliumban sokszor néztük már a magvető történetét, illetve a Máté 13-ban is, ahol Jézus beszél erről. Ott is világosan megfogalmazza az Írás, hogy ha a mag jó földbe esik, akkor az gyümölcsöt fog hozni, de vannak, akik ezt nem hallják meg. Akik nem hallják meg Isten beszédét, mert jön a gonosz és elviszi az emberek gondolatát, ellopja a magot, ellopja az Igét az emberek szívéből, ezzel máris elérte az ellenség a célját, mert nem lesz gyümölcs.

Ezért nagyon fontos, hogy Isten Igéje, Isten beszéde megfogadjon az emberek szívében. A magvető történetében erről beszél az Írás. Isten fáradozik és személyesen beszél velünk és vezetni szeretné az életünket. Az Ő hangjának meghallása kulcsszerepet játszik az életvezetésünkben. Ahogy a Jeremiás könyvének a 10. részéből szintén a 23. vers, hogy az ember nem ura a saját életének, a saját útjának, Isten az, aki egyengeti az útját, ha teljes szívvel fordulunk hozzá.

Az emberi problémák gyakran abból erednek, hogy a saját utunkat választjuk Isten útja helyett. Nagyon fontos még, hogy hogyan van beállítva az ember szíve. Az ember szíve megkeményedhet, elfordulhat Istentől és nem hallja meg Isten hangját. Nagyon nagy zaj van körülöttünk sokszor. A világ nagyon-nagyon zajos. Egy kis saját történet jutott éppen eszembe, ahogy ezt nézegettem. Miért nem halljuk meg Isten hangját? Mert nagyon nagy zaj tud lenni körülöttünk. Elmentünk egy helyre, elvittük az unokát, ahol körhinták voltak és óriási zaj volt. Nem tudom, hány körhinta volt, mindenhol más zene szólt és valami iszonyatos nagy zaj volt. Betettem a telefonomat, ugyanolyan hangerőn volt, mint máskor, még a rezgést is beállítottam, de amikor hazaértem, láttam, hogy volt nem fogadott hívásom. Ugyanolyan hangerőn volt, mégsem hallottam meg. Miért? Mert a külső zaj teljesen elnyomta. Még a rezgést is beállítottam, de mivelhogy hideg volt és a külső kabátba tettem, azt sem éreztem.

Eszembe jutott, hogy mi ugyanígy vagyunk Istennel, hogy Ő szól hozzánk, mindig ugyanazon a hangon szól hozzánk. Ha elcsendesedünk, akkor meghalljuk a hangját, de ha nagy zaj van körülöttünk, akkor a nagy zaj úgy, ahogy ennek a telefonnak a csöngését, ugyanúgy Isten hangját elnyomja. Ilyenkor azt mondják, hogy de Isten hozzám nem szól! Ez nem igaz, mert Isten minden hívőhöz szól.

Mindjárt meg fogjuk nézni a János evangéliumában, hogy ezt nem én találtam ki, hanem Jézus mondja. Ha nem hallottad még Isten hangját, akkor el kell csendesedned, mert Isten mindig szól hozzánk. Nem hallható hangon, hanem belső bizonyosság által, de ha állandóan az elménk zakatol, ha állandóan zaj van a fejünkben, ha állandóan zaj van körülöttünk és kívülre figyelünk, akkor nem halljuk meg. Ha pedig nagyon eltávolodunk Istentől, akkor még a rezgést sem halljuk, mert távol kerültünk Tőle.

Ezért nagyon fontos az, hogy ne hagyjuk, hogy a szívünk megkeményedjen, hogy érzéketlenné váljon. Mit jelent az, hogy valakinek megkeményedik a szíve? Azt, hogy nem érzi ezeket a rezdüléseket, nem érzi Isten mozdulásait.

Az, hogy az életünk sikeres legyen, ahhoz kulcsfontosságú, hogy Isten vezetését, Isten hangját meghalljuk. Ő szól hozzánk. Isten minden hívőjéhez, minden gyermekéhez szól, de ha a mi szívünk megkövéredik, akkor, ahogy a magvető történetében is mondja, hogy nincs hallás.

Máté 13,15.

15. Mert megkövéredett e népnek szíve, és füleikkel nehezen hallottak, és szemeiket behunyták; hogy valami módon ne lássanak szemeikkel, és ne halljanak füleikkel, és ne értsenek szívükkel, és meg ne térjenek, és meg ne gyógyítsam őket.

Ezek Jézus szavai. A farizeusok nagyon sokan nem hallották meg Isten hangját, elutasították Jézust. Látták a csodáit, látták azt, hogy Isten mit végez az emberek életében és mégis elutasították Őt. Ez mit okozott? Azt, hogy nem jön a gyógyulás, nem jön a szabadulás és nem jön Isten áldása. Amikor Ésaiaást elhívta, akkor pontosan ugyanezt mondta. Nézzük meg Jézus példázatát. A János evangélium 10. részéhez lapozzuk a Bibliánkat. Nagyon jól ismert rész a Bibliában, mert itt nagyon fontos részeket emel ki az Írás.

János 10,1–3. 5.

1. Bizony, bizony mondom néktek: Aki nem az ajtón megy be a juhok aklába, hanem máshonnan hág be, tolvaj az és rabló.

2. Aki pedig az ajtón megy be, a juhok pásztora az.

3. Ennek az ajtónálló ajtót nyit; és a juhok hallgatnak annak szavára; és a maga juhait nevükön szólítja, és kivezeti őket.

Tehát ahhoz, hogy meghalljuk Isten hangját, ahhoz Isten aklához úgymond, Isten nyájához, Isten népéhez kell, hogy tartozzunk. Mert Isten szól az Ő népéhez. Minden egyes gyermekéhez szól. Azt mondja az Írás, hogy az Ő juhok hallják az Ő szavát. Ha nem hallod a hangját, az nem azért van, mert Isten nem szól hozzád. Nem azt jelenti, hogy állandóan, folyamatosan beszél hozzád, hanem szól hozzánk. Ha nem halljuk, az egyetlen okból van, hogy a fülünk nincs nyitva. Zakatol az elménk, mással vagyunk elfoglalva, a külvilág nagyon zajos körülöttünk, a környezeti hatások olyanok, amik elnyomják Isten hangját. Azt mondja, hogy a juhaikat a nevükön szólítja.

János 10,5.

5. Idegent pedig nem követnek, hanem elfutnak attól: mert nem ismerik az idegenek hangját.

Tehát minden ember ösztönösen meg tudja különböztetni a jót és a rosszat a lelkiismeret által. A Római levél ír erről, hogy a pogányoknak is Isten beírta a lelkiismeretükbe a jó és a rossz ismeretét. A pogány embert nem Isten vezeti, hanem a lelkiismerete. Nem mondhatja azt senki ezen a világon, hogy neki nincs lelkiismerete, mert Isten mindenkinek adott lelkiismeretet. Tehát a pogány embernek is van lelkiismerete és bele van programozva a jó és a rossz ismerete. De amíg a pogány ember nem kerül kapcsolatba az élő Istennel, tehát amíg nem születik újjá, addig ő teljességgel elveszett. De szóljon erről az Efézusi levél, mert sokkal szebben elmondja, mint én.

Efézus 2,1–3.

1. Titeket is megelevenített, akik holtak valátok a ti vétkeitek és bűneitek miatt,

Mit jelent ez? Azt, hogy lett élő kapcsolatunk Istennel. Azt jelenti, hogy igenis élő kapcsolatunk van az Úrral, ami nem volt meg az Ószövetségben, ami nem volt meg a pogány embernek.

2. Melyekben jártatok egykor e világ folyása szerint, a levegőbeli hatalmasság fejedelme szerint, ama szellem szerint, mely most az engedetlenség fiaiban munkálkodik;

Mit jelent ez a szellem? Azt, hogy a pogány ember nem volt újjászületve. Ő nem szellemileg vezetett, ő a lelkiismerete által volt vezetve. A pogány embernek most is ugyanez a helyzete.

3. Akik között forgolódtunk egykor mi is mindnyájan a mi testünk kívánságaiban, cselekedvén a testnek és a gondolatoknak akaratját, és természet szerint haragnak fiai valánk, mint a többiek is:

Pontosan leírja, hogy a pogány ember szelleme és Isten Szelleme elkülönült egymástól. Tehát itt is látjuk az ember elveszett sorsát.

Efézus 2,12.

12. Hogy ti, mondom, abban az időben Krisztus nélkül valók voltatok, Izrael közösségétől idegenek, és az ígéret szövetségeitől távolvalók, reménységetek nem volt, és Isten nélkül valók voltatok e világon;

A pogány embernek ma is ez a helyzete. Nincs reménysége, nincs isteni vezetés, hanem a saját gondolatai, a saját érzelmei, a saját testének a kívánságai vezetik. Úgy gondolják, hogy egyszer é-

lünk, aztán úgyis meghalunk, nem számít semmi. Ez az Isten nélkül való ember hiábavaló gondolata. Ebben a pár tíz évben gondolkodik és teljesen elveszett állapotban van. A pogány embert Isten megszólítja, arra vezeti, hogy vegye föl a kapcsolatot Vele, kerüljön élő kapcsolatba Vele. A János 16-ban azt mondja az Írás, hogy de amikor Isten Szelleme eljön, akkor meg fogja ítélni a világot bűn, ítélet tekintetében is. Tehát a világot fogja megítélni és nem a hívőket.

Tehát azt mondja, hogy minden ember meg tudja különböztetni a jót és a rosszat a lelkiismeret által. Amikor újjászületünk, akkor a lelkiismeretünk nem szűnik meg. Tehát ugyanúgy van egy hívő kereszténynek is lelkiismerete. Nagyon sokan azt mondják, hogy a Szent Szellem kárhoztat bennünket, mert amikor az ember kárhoztatva érzi magát, akkor ezt általában a Szent Szellemre fogják, de a Szent Szellemnek nem ez a munkája. Nagyon sokszor elmondják, hogy Isten nem szeret téged, mert most bűnt követtél el és majd a Szent Szellem rávilágít a te bűneidre stb.

Nem a Szent Szellem világít rá a bűneidre, hanem a lelkiismereted. A Szent Szellem soha nem ítélt el. Ő segít neked. A Szent Szellem a mi segítőnk. Ami elítél téged, az a lelkiismereted. Miért? Mert megvan benned az Isten ismerete és megvan benned a jó és a rossznak az ismerete is. Te már ismered Istent, hiszen közösségbe léptél vele. A Szent Szellem vezet téged. A Szent Szellem az igazság útján vezet téged.

Mi van akkor, ha letérsz az igazság útjáról? Akkor te azt tudod az érzéseidben, tudod a szívedben és ilyenkor nem a Szent Szellem kárhoztat, amit nagyon tévesen mondanak, hogy a Szent Szellemnek van olyan munkája, hogy kárhoztat. A Szent Szellemnek nincs kárhoztató munkája a hívő életében.

A Szent Szellem a vigasztaló, a segítő. Ő a mi társunk. Ő az, aki vezet bennünket. Hanem ami ilyenkor elítél téged és büntudatod van, az mitől van? Attól, hogy a lelkiismereted szól hozzád. Ezeket ne keverjük össze. Az újjászületett hívő viszont mély kapcsolatban van Istennel. Tehát Isten szól hozzád, de nem tudod, hogy azért nem hallod, mert eddig a logikád, a tapasztalataid alapján döntöttél.

Hányszor tapasztaltuk azt, hogy tudtam, hogy nem ezt kellett volna tenni? Ugye hányszor volt ez, amikor megvilágosodtunk, hogy ezt nem így kellett volna tenni. Mert rábeszélte a szomszéd, rábeszélte a család, rábeszélte mindenki és akkor hoztunk egy rossz döntést az érzéseink, a saját gondolataink alapján anélkül, hogy megkérdeztük volna Istent.

Pedig Ő az, akinek megvan az a képessége, ami az embernek nincs. Az ember nem alkalmas arra, hogy a jövőjére vonatkozóan Isten nélkül hozzon döntéseket. Azaz megteszi az mégis, de ha ilyen döntéseket hoz, akkor nem biztos, hogy annak jó kimenetele van. Azt csináljuk néha, amit a világ csinál, kikövetkeztetjük logikusan, megkérdezzük a szakértőt, megkérdezzük a szomszédot, mindenkit megkérdezzük, a jó barátokat és akkor meghozzuk azok alapján a döntést anélkül, hogy Istent megkérdeztük volna. Ez a mi tragédiánk is, hogy bizony ilyenkor célt tévesztünk.

Nem arról van szó, hogy Isten nem szólt hozzánk, hanem inkább a mi hallásunkkal van a probléma. Mert ugye nem a rossz döntés után kell Istenhez menni, jaj Istenem most segíts, hanem mielőtt döntéseket hozunk, előtte kell megkérdezni Őt. Úgy, ahogy megtette mondjuk Izrael a nemzeti tragédiájuk esetén, de mégsem hallgattak Isten vezetésére.

János 16,7–9.

7. De én az igazat mondom néktek: Jobb néktek, hogy én elmenjek: mert ha el nem megyek, nem jön el hozzátok a Vigasztaló: ha pedig elmegyek, elküldöm Őt tihozzátok.

8. És Ő, amikor eljön, megfeddi a világot bűn, megigazulás és ítélet tekintetében.

9. Bűn tekintetben, hogy nem hisznek énbennem,

Erről beszéltem, hogy sokkal jobb az, hogy Jézus elment, mert Jézussal ők beszéltek. Talán azt gondold, hogy nem, mert mégis csak jobb lenne, ha Jézus itt állna mellettem és hozzám beszélne. Amit Jézus mondott, azt Istentől, a Szent Szellem által mondta. Isten egy sokkal jobbról gondoskodott számunkra. Ő, aki vezette Krisztust, a Felkentet, ugyanúgy Ő vezet bennünket. Az Írás azt mondja, hogy nekünk ez így sokkal jobb. Tehát mindenki képes arra, hogy Istentől halljon.

János 16,13.

13. De mikor eljön Ő, az igazságnak Szelleme, elvezet majd titeket minden igazságra. Mert nem magától szól, hanem azokat szólja, amiket hall, és a bekövetkezendőket megjelenti néktek.

A Szent Szellem elvezet bennünket minden igazságra. Mert nem magától szól, hanem azokat szólja, amiket hall és itt jön egy nagyon fontos rész, amit sem a szellemed nem tud megtenni, sem az ellenség, sem az ördög, senki nem tud megtenni: a bekövetkezendőket megjelenti néktek. Itt a kulcs!

Van valaki, aki vezet bennünket. Van valaki, aki tudja, ismeri az igazságot. Van valaki, aki mindent tud. Valaki jobban tudja a te szükségeidet, jobban tudja a te élethelyzetedet, mint te magad és Ő akar vezetni téged. Akkor megéri-e elcsendesedni, megéri-e időt szánni arra, hogy meghalljuk Isten Szellemének vezetését? Kulcs-e ez a mi sikereinkhez vajon? Ezen kell elgondolkodni, hogy érdemes-e ezt komolyabban venni, érdemes-e talán egy kicsit több időt tölteni, néha kikapcsolni a tévét, a rádiót, a telefont, az internetet, meg a vasalót, mert már minden szól.

Csak nehogy rám hivatkozzatok, hogy azért nem vasaltok, mert István azt mondta, hogy ki kell kapcsolni a vasalót. Arról van szó, hogy minden, ami zaj van körülöttünk, néha le kell halkítanunk. Igenis kell egy kis csendes időt tölteni Istennel és Isten fog szólni hozzánk. Van, hogy kimegyünk a természetbe, kiülünk és halljuk a madarakat, hogy csicseregnek, halljuk, hogy zümmögnek a legyek. Ezt a város zajában nem hallod, igaz? Az nem azt jelenti, hogy nem zümmögnek a legyek, vagy nem csiripelnek a madarak, mert csiripelnek, csak nem hallod.

Ugyanígy van, hogy Isten állandóan szól hozzánk, de abban a hatalmas zajban, amiben vagyunk, le kell csendesíteni az elménket, mert nem halljuk meg a vezetését, nem halljuk meg Isten bölcsességét és akkor a saját eszünktől, a környezetünktől vezérelve megyünk neki fejfel a falnak. Sokan úgy járnak tényleg, mint akik nem látnak, mint akik vakok. Azért nem látjuk előre a dolgokat, mert nem kérünk útmutatást Istentől. Tehát nem Isten a hibás, ha mi rossz döntéseket hozunk. Nem Isten a hibás, ha bajba kerültünk. Akkor jön az, hogy hát ezt miért engedte Isten? Isten megengedi, ha te akarod. Ő nem fog megakadályozni téged semmiben, semmilyen rossz döntésben. Isten nem fog a te utadba állni, hanem szeretne partner lenni abban és nem szeretné azt, hogy te bajba kerülj.

Biztosan több eset volt neked is, hogy Isten megmutatott előre dolgokat. Nekünk is volt az életünkben olyan dolog, meg van is és sajnos még lehet, hogy lesz is – bár ez rossz megvállásnak számít –, hogy nem hallgatjuk meg Istent, mert van egy helyzet, szorongattatás és gyors döntést kell hozni. A sátán az, aki mindig sürget téged, hogy azonnal hozzád döntést, most gyorsan vedd meg, mert most aztán olcsó, most le van árazva és soha többet nem lesz. És akkor így szedtél össze egy csomó olyan holmit, amivel tele van a padlásod meg a pincéd és egyszer használtad, vagy sohasem. Ez a marketingje az ördögnek, hogy most gyorsan azonnal döntsél, hozzád döntést és ilyenkor hozzuk meg a legszuperebb döntéseinket, ami után aztán imádkozunk, ha előtte nem is, de nem így kellene, hogy legyen.

Tehát Isten a pogányokhoz a lelkiismereten keresztül szól, ez a Római levélben van, hogy Igével is alátámaszom, amit az előbb mondtam.

Róma 2,14–15.

14. Mert mikor a pogányok, akiknek törvényük nincs, természettől a törvény dolgait cselekszik, akkor ők, törvényük nem lévén, önmaguknak törvényük:

15. Mint akik megmutatják, hogy a törvény cselekedete be van írva az ő szívébe; egyetemben bizonyosságot tévén arról az ő lelkiismeretük és gondolataik, amelyek egymást kölcsönösen vádolják vagy mentegetik.

Mit jelent ez? Hogy keményedhet meg egy pogány ember, vagy akár egy hívó szíve? Akkor fog megkeményedni, hogyha elkezd kiokoskodni Isten dolgait. Ott a belső bizonyosság, de nekünk mindig minden rossz döntésünkre van egy szuper logikus magyarázat, nem tudom, észrevetted-e? Hatszázmillió módon meg tudod magyarázni, hogy miért veszed meg a harmincadik retikült, amikből már nem használtál húszat tíz éve. Lehet, hogy egy férfi példát kellene hozni, mondjuk a huszadik horgászbótot. Vagy a biciklikről is beszélhetnénk, hogy amikor már van kettő és azt se használod. Mindegy, mert a férfiak és a nők is ezt egyformán nagyon profin művelik, és mindenre

megvan a logikus magyarázatunk. Ezzel nem azt akarom mondani, hogy ne legyen harminc retikülöd, vagy ne legyen negyven horgászbodod, vagy húsz biciklid, vagy bármilyen hobbid, nem erről beszélek. De amikor az ördög ezek miatt kirabol embereket, meg ezek miatt a kívánságok miatt rossz anyagi helyzetbe kerül valaki, az már bizony probléma. Mert egy ilyen beruházás legfeljebb némi anyagi veszteség, ha rossz döntést hozol, de a probléma az, ha kis dolgokban nem hallgatjuk meg Istent, akkor nagy dologban sem fogjuk meghallani.

Talán Kenneth Hagin írta a könyvében, nem vagyok benne biztos, hogy tőle olvastam, vagy mástól, hogy a gyerekek az iskolában voltak és mondták nekik, hogy másnap elmarad a tornaóra, nem kell hozni tornacipőt, nem kell semmit. Erre az egyik kislány azt mondta, hogy de igen, én viszek tornacipőt, mert valahogy mégiscsak lesz tornaóra. Valóban volt és neki volt egyedül tornacipője. Azt mondd, hogy ez nem egy nagy dolog. De hatalmas dolog, mert ha a kicsi dologban ez a lányka meghallotta Isten vezetését, akkor meg fogja hallani nagy dologban is.

Most kérdezhetsz, hogy Isten foglalkozik ilyen kis dolgokkal? Igen, Isten foglalkozik ilyen kis dolgokkal. Isten minden apró részében ott szeretne lenni az életedben. Te a gyerekeknek a kis dolgaival foglalkozol-e? Például a kis játékával, hogy most nézd meg, kitörött a kereke a kis autónak. Te foglalkozol akkor a gyerekekkel? Persze, hogy visszateszed neki a kis kereket. Mit gondolsz, Isten nem foglalkozik a mi apró dolgainkkal? Dehogynem! Ugyanúgy foglalkozik vele! Ha kis dolgokban meghallgatjuk Istent, akár mit főztek, vagy bármit, az élet hétköznapi dolgaival kapcsolatban.

A hívőnek is van lelkiismerete, ezt már az előbb említettem, csak nézzük meg az Igét is.

1Timótheus 1,5.

5. A parancsolatnak vége pedig a tiszta szívből, jó lelkiismeretből és igaz hitből való szeretet:
Tehát van lelkiismeretünk? Van!

1Timótheus 1,18–19.

18. Ezt a parancsolatot adom néked, fiam, Timótheus, a rólad szóló korábbi prófécia alapján, hogy azokkal felfegyverkezve harcold meg a szép harcot,

19. Tartsd meg a hitet és a jó lelkiismeretet, melyet némelyek elvetvén, a hit dolgában hajótörést szenvedtek;

El lehet nyomni a lelkiismeretet? Persze! Nem úgy tesszük, ahogy Isten Szelleme mondja. Éljük a világi életünket, esetleg, amire Isten azt mondja, hogy rossz, azt mi megmagyarázzuk, hogy az nem is annyira rossz. Elmagyarázzuk Istennek, hogy mi máshogyan gondoljuk. Általában mi tudjuk jobban, mint Isten, aztán végül kiderül, nagyon nagyot tévedtünk. Ezek a mi okoskodásaink, írja szintén a Róma levél 1-ben, hogy a pogányok is az ő okoskodásaikban hiábavalókká lettek. Ugyanúgy mi, hívő keresztények is ezért szenvedünk hit dolgában hajótörést, mert eltévelyedünk.

A lelkiismeretünk is támogatja a jó döntésünket. Azt nem veszítettük el az újjászületéskor. A pogány embereknek is vagy támogatja a döntését a lelkiismerete, vagy felmenti alóla. A hívő ember számára ugyanúgy, amikor céltévesztést követ el, amikor a világi, züllött, feslett életét éli egy hívő keresztény, amit nem kellene, akkor szintén a lelkiismerete alól az ember mentegeti saját magát, próbálja fölmenteni, próbálja megmagyarázni. Lehet ezt tenni, Isten hagyja ezt, de ezért van az, hogy hit dolgában hajótörést szenvednek az emberek. Tehát el lehet nyomni, el lehet némítani, de a szív tud különbséget tenni. A többi pedig az elme játszmája, a gondolataink játszmája. Ezért kell megújítani a gondolatainkat Isten Igéjével, hogy mit mond Isten Igéje.

Az elveszett ember lelkiismerete megkeményítheti a szívét Isten felé. Az újjászületésünk után megváltozik minden, Isten a szellemünkön keresztül beszél velünk. Azt mondja az Írás, amint hallottuk, hogy az Ő juhait ismerik az Ő hangját. Tehát a szellemünkön keresztül kommunikál velünk Isten. A 2Korinthus 5,17. nagyon jól ismert igehely.

2Korinthus 5,17.

17. Azért ha valaki Krisztusban van, új teremtés az; a régiek elmúltak, ímé, újjá lett minden.

Tehát újjá lettünk teremtve, új teremtések vagyunk, Isten a szívünkben van. Úgy, ahogy az Ezékiel 26-ban, a Jeremiás 31-ben Isten megígérte, hogy nem kötáblára írt törvény, hanem a szívünkbe írt törvény lesz, Ő fog majd vezetni bennünket. Isten szól hozzánk, a Szent Szellem beszél velünk, szól hozzánk. Az elménk zajosságát kell megszüntetni. Sokan azt gondolják, és vannak ilyen tévhitiek, hogy a pogány ember is hiszi, hogy van Isten, a Jakab erre azt mondja a 2,19-ben:

Jakab 2,19.

19. Te hiszed, hogy egy az Isten. Jól teszed. Az ördögök is hiszik, és rettegnek.

Tehát maga az ördög is hiszi, hogy van Isten. Ha valaki csak ezt hiszi, akkor még nem tett semmi különbséget, mint maga az ördög, aki hiszi, hogy van Isten. Sokan úgy gondolják, hogy a teljesítményeik alapján közeledhetnek Istenhez. Ha vallásos, vagy pogány emberekkel beszélgetsz, akkor majd mindig azt mondja, hogy én is vagyok olyan jó ember, mint a többi, hát majd biztos Isten engem is elfogad. Én is tettem annyi jót, meg annyi rosszat, mint bárki más, vagy akár egy keresztény. Ez egy teljesen téves hozzáállás, mert Isten nem eszerint osztályoz bennünket, tehát nincsen szintek szerinti osztályozás Istennél. A Róma 3,23-at nagyon jól ismerjük: Mindnyájan vétkeznek és szűkölködnek az Isten dicsősége nélkül. Tehát mindegy az, hogy pogány, vagy hívő, Isten dicsősége nélkül mindenki szűkölködik.

Mi az Isten dicsősége? Az, ahol Isten van jelen. Anélkül mindenki szűkölködik. A pogány ember életében, a belsejében nincs jelen Isten, tehát ők igazán szűkében vannak. Mi pedig közösségekben vagyunk Istennel, nem vagyunk szűkében Isten jelenlétének és mégis eltévesztjük a dolgokat. Akkor jön az, hogy Istenre mutogatunk, mert Ő az oka, ha valami nem úgy történt. Jaj, Istenem, miért engedted meg ezt? Jaj, Istenem, hát miért történt ez velem? Ismerős szavak ezek, ugye? Mondtuk már mindannyian eleget.

Azért beszélek erről, mert nem Istennél van a hiba, hanem nálunk. Ő egyetlen veszteséget sem okozott nekünk, nem Ő okozta a veszteségeinket, hanem a mi rossz döntéseink. Megtettem a lehető legjobbat – hányszor mondjuk ezt is. Nem elég, mert attól is függ, hogy milyen indítatásból tetted meg a lehető legjobbat. A lehető legjobbat akkor tettük meg, ha aszerint lépünk, ahogy az Úr mondja.

A János 4-ben, amikor kiereszti a juhokat, előttük megy. Ezt a képet nem tudom, hogy látjátok-e, hogy elöl megy a pásztor és követik a juhok. A Lukács 15-ben van az eltévedt bárány. Miért tévedett el az a juh? Miért tud eltévelyedni egy juh? Azért, mert felrúgja a közösségi törvényeket, elhagyta azt a helyet, azt a közösséget, ahova Isten odarendelte. Nem a pásztort követi, elutasítja a közösségi normákat, az együttélés minden szabályát és teljesen önző módon csak a fücsomókat figyeli és nem a pásztor hangjára figyel, hanem hogy honnan jön a jobb ellátás. Leveszi a szemét a pásztorról és keresi a zöldebb fücsomót. A zöldebb fücsomó mögött csapdák vannak, árkok vannak, bokrok vannak, közben a nyáj halad a maga útján, ő meg lemarad, eltévelyedik. De a Jó Pásztor, Jézus, csak utána megy az eltévedt juhoknak és visszahozza. Ha már eltévelyedtünk, mint juhok, akkor legalább engedjük meg a Jó Pásztornak, hogy visszaterelgessen minket az akolba. Az Ő juhait ismerik az Ő hangját. Tehát Isten folyamatosan szól hozzánk – a mai üzenetből, ha csak ezt jegyzed meg, akkor már sokat léptél előre. Magamat is megerősítem ezzel, hogy Isten mindig szól hozzánk. Ha nem halljuk, akkor a dobozban van a probléma, mert túl zajos, más frekvenciára hangoltuk magunkat, nem azon az adón vagyunk, amelyik adón lennünk kellene.

Itt akár rátérhetünk a depresszióra is. Miért válik valaki depresszióssá? Ne érezd magad kárhoytatva, ha netán ilyen tüneteid vannak. Ahhoz rossz dolgokon kell gondolkodni, hogy valaki depressziós legyen, hogy valaki állandóan rossz hangulatú legyen. Miért? Mert levette a szemét a Pásztorról és a problémára helyezte a figyelmét, vagy a megoldatlan feladatokra, vagy éppen a veszteségeire, vagy azokra a károokra. Érnek ilyenek minket persze, de nem ez a lényeg, hanem hogy hogyan dolgozzuk föl ezeket a veszteségeinket. Ezért mondja a Példabeszédek 4,10:

Példabeszédek 4,10.

10. Hallgasd, fiam, és vedd be az én beszédemet; így sokasulnak meg néked a te életednek esztendei.

Tehát fontos-e, hogy halljuk Isten hangját? Fontos-e az Istennel való kapcsolat? Igen, még az élethosszunkat is meghatározza. Ez sem a véletlen műve. Most mondhatod, hogy mi van, ha baleset történik? Isten előtte figyelmeztet, hogy ne menj arra. Soha nem felejttem el, egyszer történt velünk valami nagyon látványos. Mentünk hazafelé és nagyon rossz volt már az út. Ahogy átmentünk a Margit hídon, azt hittem, Dórika szól, de ő nem szól férfihangon. Mintha egy hangot hallottam volna, hogy ne erre menjél, menj és kerülj egyet! Semmit nem láttam. Nem is értettem, mi ez, de úgy mentem. Nem is értette Dórika, hogy miért megyek körbe. Mondom, mert körbe kell menni, kész, ennyi. Kiderült, hogy valami öt, vagy hat órát álltak, mert dugulás volt a 10-es úton. Jég volt, lefagyott, az autók az árokba csúsztak stb. Ezek nagyon apró dolgok, mondhatnád, de nagy dologban ugyanígy meg kell hallanunk Isten hangját.

Volt olyan, hogy rendezvényt kellett elhalasztanunk, mert Isten szólt hozzánk. Volt olyan, hogy álomban szólt, de ilyen csak egyszer fordult elő. Nem naponta, ne várj ilyesmit gyakorta. Egyetlenegyszer volt ilyen, vagy talán kétszer, meg tudom számolni egy kezemen. Ne ezeket várjad, ez nem Isten vezetése. Van, amikor már annyira süketek vagyunk, hogy Isten még ilyet is megtesz, hogy figyelj, halld már meg végre, mert nem kell neked ott ülni, fagyoskodni öt órát a dugóban! Tehát Isten előre tudja, Ő mindent előre tud. Ezek hatalmasan jó dolgok!

Példabeszédek 4,21–22.

21. Ne távozzanak el a te szemeidől, tartsd meg ezeket a te szívedben.

Tehát Isten beszédét tartsuk meg az elménkben, amit ígért, amit mondott.

22. Mert életük ezek azoknak, akik megnyerik, és egész testüknek egészségség.

Milyen frekvencián vagyunk? – ez a kérdés. Ha akarsz hallgatni egy rádióadót és egy másik adóra tekersz, akkor nem fogod hallani azt az állomást. Nem akarok most rádióállomás neveket mondani. Ha a másik csatornát akarod hallgatni, akkor még a rádiódat is át kell tekerni. Ugyanígy az elménket, a gondolatainkat át kell tekerni Isten csatornáira. Hogyan tudunk kicserélni egy gondolatot? Úgy, hogy másról beszélünk, úgy, hogy mást olvasunk. Ezt is már többször eljátszottuk itt, hogy ne gondolj a piros elefántra. Most akkor mire gondolsz? Akkor most gondolj helyette a feketére! Ki van cserélve a gondolatod? Képekben gondolkozik az ember, akkor látjuk a fekete elefántot. Ugyanígy van, hogy amikor a rossz gondolatokon időzünk, akkor tessék kicserélni azokat jóra. A világ csatornája és Isten csatornája két külön frekvencián mozog.

A csend jelentősége is nagyon fontos. Azt mondja az Írás, hogy csendesedjünk el, hogy meghalljuk Isten szavát. Figyeljünk a világ zaja helyett Isten halk szavára. Isten nem kiabál. Nem kiabálja túl a tévét, a szomszédodat, a zenét, semmit.

Zsoltárok 46,10a.

10a. Csendesedjete el, és tudjátok meg, hogy én vagyok az Isten.

Csendesedjete el! Ez példa arra, hogy tudatosan kerüljük a zavaró tényezőket, hogy Isten hangját sokkal tisztábban halljuk. Isten folyamatosan szól hozzánk. Tehát a hallásunkkal van a probléma és nem Isten beszédképességével. Ő szól hozzánk és folyamatosan beszél hozzánk. A Márk 4-ben, amit már az előbb említettem, ott van, hogy az e világi gondok, a gazdagság csalárdsága, a Márk 4,19-ben olvassuk ezt.

Márk 4,19.

19. De a világi gondok és a gazdagság csalárdsága és egyéb dolgok kívánsága közbejövén, elfojtják az Igét, és gyümölcstelen lesz.

Hiába van ott Isten Igéje, ott van az Isten Igéjében levő erő, de el tudja terelni a gonosz a mi gondolatainkat, a külvilág, a külvilág zaja, az okoskodásaink, el tudják terelni és el tudják csavarni Isten frekvenciájáról a gondolatainkat és gyümölcstelen lesz az Ige.

Hányszor megvallottam az Igét és mégsem működik, hányszor imádkoztam, de Isten nem válaszolta meg az imámat! Ismerősek ezek a kijelentések? Tudom, mi ilyet sohasem mondtunk, meg sohasem gondoltunk. Nem, nem Istennel van a probléma, hanem velünk. Ha imádkozunk valamiért, akkor igenis várjuk meg Isten vezetését, várjuk, amíg jön a belső bizonyosság. Nagyon sokszor volt és van és lesz ilyen, hogy mit kell tennünk? Nem tudom, nem tudom! Ilyenkor ki kell várnunk azt

az időt, amikor jön a belső bizonyosság és egyszerűen csak lecsap, mint a villám egy másodperc alatt, már tudom, hogy mit csináljak. Hányszor volt ilyen az életedben, gondold végig! Na, az volt Isten vezetése. Egyszerűen csak jön.

Ha te kérsz Istentől – azt mondja az Írás, hogy aki kér, mindenki kap. Ne mondd, hogy te nem kapsz. Jakab azt mondja, ha valakinek nincs bölcsessége, akkor kérje Istentől és Ő mindenkinek szemrehányás nélkül ad. Márpedig nekem nincs annyi bölcsességem, hogy Istentől ne kellene még. Neked sincs és egyikünknek sincs. Eleve azért, mert nincs meg az a képességünk, hogy mi előre tudjuk azt, amit Isten előre tud. Nincs meg ez a képességünk és ezért Istenre vagyunk utalva. Jézus a mi Urunk, nem lehetünk ura saját magunknak. Isten ezt hogyan képzei? Mint marionettbábút akar rángatni minket? Nem! Ő partnerként kezel bennünket. Ez nagyon fontos, hogy Ő azt akarja, hogy vele egyetértésben lépjél, hogy hallgassunk engedelmesen az Ő szavára.

A depresszió azért lehet, mert nem az Igén gondolkozik valaki, szomorú zenét hallgat, lehangoló zenét. Például veszteség érte, elhagyta a partnere és akkor nosztalgiázik, hogy ezt hallgattuk közösen, azt hallgattuk közösen és egyre mélyebbre süllyed valaki. Tényleg el lehet jutni odáig, hogy az ellenség kihasználja ezt a szituációt.

Nagyon érdekes a veszteség feldolgozásának az öt fázisa. Elizabeth Kübler-Ross nevezetű személy állapította ezt meg öt pontban, hogy amikor veszteség ér bennünket, mi az az öt fázis, amin mindannyian keresztülme gyünk és ez nagy igazság.

Az első fázis mindig a tagadás és az elutasítás, amikor valami baj ér minket. Ez nem lehet igaz, ilyen márpedig nincs. Ez az első reakció általában. Hiszen én hívő vagyok, stb. Tehát első fázis mindig a tagadás. Utána jön a harag, jön a felháborodás, jön a düh. Miért pont én? Miért nem a másik? Miért pont velem történik ilyen? Ez a következő. Utána jön az alkudozás. Utána elkezdünk gondolkodni, elkezdünk alkudozni, hogy biztos azért történhetett, mert. Ez a harmadik fázis, amin úgy általában végigmegyünk. A negyedik fázis a depresszió. Amikor valaki beleesik a depresszióba és már nagyon mélyre ássa magát. Az ötödik pedig az elfogadás. El kell jutni oda, hogy a veszteségeinket hogyan dolgozzuk fel. Isten kezébe kell tenni mindezt. Ezekon a folyamatokon átmegyünk. Mindannyian átmegyünk, amikor bármilyen rossz dolog történik velünk, bármilyen veszteség ér bennünket, ezeken a fázisokon mindannyian átmegyünk. De az Úrhoz kell fordulnunk, mert Ő a vigasztalás Istene, Ő az Úr! Ő az, aki helyre tudja hozni a sérüléseinket. Ha nem figyelünk, elfojthatjuk Isten hangját a többi hanggal és ezért nem halljuk az Ő hangját, nem azért, mert nem szól.

Én hiszem, hogy ez a mai néhány gondolat segített, fölrázott bennünket, hiszen az Ige mindannyiunknak szól, nekem ugyanúgy, mint bárkinek. Csak gondoltam, hogy ezen végigmegyünk még egyszer, mert ez nagyon sokat segít nekünk az Istennel való kapcsolatban. Nagyon sokat segít nekünk abban, hogy valóban egy bővölködő, áldott életet éljünk, hogy tényleg azok az ígéretek igenné és ámenné váljanak az életünkben. Ha jönnek azok a dolgok, amikbe belesétáltunk, akkor Isten kimenekít minket még onnan is, mert nagy az Ő kegyelme. Amikor a gyereked elesik, pedig mondtad neki, hogy síkos az út, ne biciklizzen és elesett a biciklivel, sebes a térde, meg vérzik a keze, akkor nem elvered először és nem megdorgárod, hanem először is ellátod a problémáját és azt mondod, hogy gyere, gyorsan kössük be, utána elbeszélgetsz vele. Mennyivel inkább ugyanígy teszi az Úr, hogy kiment bennünket minden céltévesztésünkből.

Ennyi volt, amit mára az Úr adott, hiszem, hogy valamennyi része befogadható volt. Hálát adunk Istennek!

*A függőleges vonallal jelzett igeversek más fordításból származnak.

A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.